

“Fa 90 anys que treballem fent vidre corbat per a la Sagrada Família de Barcelona”

Parlem de la seva col·laboració amb Can Muntanyola, el centre de servei a les empreses de Granollers. Són al grup d'empreses exemplars.

Com Cricursa, hi ha moltes altres empreses que fan les coses per tirar endavant. I el nostre país és especialista en això, si bé l'empresari català intenta ser bastant anònim, fa la feina sense fer-se notar. Fa uns anys, però, abans de la crisi, vam dir prou d'estar tancats a la closca. Avui dia estem interconnectats, moltes coses es desenvolupen per cooperació, en diferents parts del món. Vam adonar-nos que ens calia obrir-nos, també a la ciutat. A Can Muntanyola ens trobem empreses de sectors molt diferents per compartir problemàtiques i solucions.

Abans de la crisi, el 60 % del seu mercat era l'espanyol; ara, l'exportació representa més d'un 90 % de la producció.

Antigament només viatjaven una o dues persones del departament comercial, avui viatja tot aquest departament, i també el tècnic, el de qualitat, a vegades el de producció... Hi ha mercats molt consolidats, països com França, Itàlia, Anglaterra, Alemanya, Portugal..., amb moltes comandes d'import petit. També els EUA. A l'Orient Mitjà i Àsia, treballem de manera més puntual i amb projectes especials, de gran envergadura. Ara n'acabem un a Taipei, un altre a Hong Kong; desenvolupem projectes a la Xina, Japó, Qatar... Però aquests no són clients habituals.

Quina seria la seva ruta Cricursa per alguns dels seus edificis més emblemàtics?

Hi ha projectes molt importants per a nosaltres, però menys coneguts pel públic, i projectes pel que fa a facturació no tan importants, però que són emblemàtics. Els vidres corbats de la torre Eiffel; el Prada de Tòquio, un projecte valorat pels entesos en arquitectura; l'Atomium de Brussel·les, ben conegut pels turistes. A Barcelona tenim la torre de Collserola, la Fira de Barcelona, Cosmocaixa, Roca Gallery. A Granollers, els interiors de la Fonda Europa, de vidre pla. A la Sagrada Família, hi treballem des de fa 90 anys. Ara mateix hem fet el restaurant Enigma de Barcelona, dels germans Adrià, amb els arquitectes RCR.

I de quins se sent més orgullós?

N'hi ha molts per destacar, pel que han repre-

sentat en un moment determinat de la història de l'empresa i de l'arquitectura en la façana de l'edifici: el Kursaal de Sant Sebastià, fa uns 20 anys, amb 8.000 vidres corbats, va ser el nostre primer gran projecte. O la primera cúpula de vidre esfèric a la Défense, a París. A Madrid, l'edifici del BBVA, el primer gratacels de l'Estat. Hem treballat a tots els continents, també a l'Antàrtida, on hem fet vidres casquets esfèrics per a la base d'investigació. O la complexitat del projecte de Qatar, vidres d'una tona i mitja, treballant en clima extrem... A Doha no pots treballar al sol, perquè et pots morir, a l'ombra estan a 45 o 50 graus, i el vidre ha de suportar aquesta climatologia.

“Amb la crisi, hem patit un refredat fort, però ara estem plens de salut”

Són una empresa consolidada, que creix i crea ocupació.

Fa anys que no fem més que crear ocupació. Amb la crisi vam passar a ser menys de 100, ara som 150. Vam passar d'un ERE temporal a negociar la incorporació d'un quart i un cinquè torn. Algunes seccions no paren mai. Després d'uns anys de sacrificis i amb una resposta bona per part dels treballadors, que van entendre bé la situació, tenim la satisfacció d'estar consolidats, amb perspectives de futur i un tipus de feina de la qual ens sentim orgullosos. Hem patit un refredat fort, però ara estem plens de salut.